

Perde Acılıyor

– hasançeviker · 13 Mart 2013

Ve perde acilir,ortada bir fügenan.Karsisinde yüzlerce çift göz.Alkislar arasinda kendinden rol yapmasi beklenir.Bir an düşünür acaba gercek hayatimimi oynasam diye.Zaten senaryo kendini anlatmiyormu? Öylede tesadüf olmus ki eksigi yok fazlasi var yasaminda.Ismininde önemi yok Ahmet,Mehmet olmus ne farkeder. Sefil hayatında hergün agliyor,rol icabi gözyasi dökmesine gerek yok ki.Gercek yapacağı rol gülünecek yerler.En can alıcı noktasida burasi.Binlerce kez cocuklugunu aklina getirdi,belki yaramazliklarında gelecek yer vardir diye,ama nafıle doyasiya cocuklukta yasamamisti.Bir dakika! o an aklina yillar öncesi sokagin diğer basında oturan zengin aile kizi sükran geldi.Babasinin aldığı esyaları tasimada yardım ederken,basmaklara takilip düşünce,hep birlikte gülüsmeleri geldi.Olur ya sonucta o da gülmek degilmiydi.Dedik ya sahnenin en güzel yanlari ,yasamin boyunca bir türlü söyleyemediklerini söylemek,isyanini özgürce haykirmek,aglanacak yerde aglamak,ve de en önemlisi rol icabi da olsa bir kerecigine "hey be seviyorum iste" demek.Ne zamana kadarmi? Haklisin Ta ki perde kapanana dek. Saygilarimla...Söz:Hasan CevikerMalatya/Fethiye